ਬੀਰੇਂਦਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਾਹ

ਬਨਾਮ

ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਏ. ਐੱਨ. ਆਰ.

(2019 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 000868)

ਮਈ 08,2019

[ਡਾ. ਧਨੰਜੈ ਵਾਈ ਚੰਦਰਚੂੜ ਅਤੇ ਹੇਮੰਤ ਗੁਪ੍ਤਾ, ਜੇ.]

ਕੋਡ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1973: ਐੱਸ.482-ਐੱਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਰੱਦ ਕਰਨਾ। 138 ਐੱਨ. ਆਈ. ਐਕਟ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚੈੱਕਾਂ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਤੋਂ 4.12.2015 ਉੱਤੇ ਮੈਮੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਉੱਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 31.12.2015 ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 14.2.2016 ਅਤੇ 23.2.2016 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਉਸ ਨੇ ਡਾਕ ਵਿਭਾਗ ਨਾਲ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ-ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ 26.2.2016 ਉੱਤੇ, ਉਸ ਨੇ ਦੂਜਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ-ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਜਵਾਬ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ 2.3.2016 ਉੱਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 11.5.2016 ਉੱਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਐੱਸ. 138 – ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ-ਅਪੀਲ ਉੱਤੇ, ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ: ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਦੱਸੀ ਸੀ ਕਿ ਡਾਕ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ-ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦੂਜਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ-ਸ. 138 ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਮੈਮੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ-ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਨੋਟਿਸ ਮਿਤੀ 31.12.2015 ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਐਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਇਆ। 138 – ਸ਼ਿਕਾਇਤ 11.5.2016-ਅੰਡਰ ਐਸ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 142(1), ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਉਸ ਮਿਤੀ

ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। 138 – ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਸੀ-ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ-ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਾਗੂ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ-ਇਸ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਫਾਈਲ-ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ, 1881-ਐੱਸਐੱਸ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 138, ਉਪਬੰਧ, ਧਾਰਾ (ਬੀ), (ਸੀ), ਐੱਸ.142 (1)।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ

ਰੱਖਿਆਃ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 11 ਮਈ 2016 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਧਾਰਾ 122 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਧਾਰਾ 138 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਪੈਰਾ 7 ਅਤੇ 8 ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ। ਸੀ. ਜੇ. ਐੱਮ. ਨੇ 6 ਅਪ੍ਰੈਲ 2018 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਅਧਾਰ ਨੂੰ 31 ਦਸੰਬਰ 2015 ਨੂੰ ਪਹਿਲਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ

ਲੈ ਕੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲਾ ਅਸਥਿਰ ਹੈ। ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। [ਪਾਰਸ 11,12] [707-ਸੀ-ਐੱਫ; 708-ਏ-ਬੀ]

ਐੱਮਐੱਸਆਰ ਲੈਦਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਐੱਸ ਪਲਾਨੀਅੱਪਨ (2013) 1 ਐੱਸਸੀਸੀ 177:

[2012] 9 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 165-ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[2012] 9 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 165 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਪੈਰਾ 7

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ 2019 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 868। 2017 ਦੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਵਿਭਿੰਨ ਨੰਬਰ 27495 ਵਿੱਚ ਪਟਨਾ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਸੀਏਚਰ ਦੇ ਮਿਤੀ 10.05.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ। ਨਾਗੇਂਦਰ ਰਾਏ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਸਿੰਘ, ਸ਼ਾਂਤਨੂ ਸਾਗਰ, ਆਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਿਆ ਰੰਜਨ ਐਡਵਸ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਜੈ ਸੈਲਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਕੇਸ਼ਵ ਮੋਹਨ, ਰਿਸ਼ੀ ਕੇ. ਅਵਸਥੀ, ਸੰਤੋਸ਼ ਕੁਮਾਰ-I, ਅਰਵਿੰਦ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਸੰਜੀਵ ਕੁਮਾਰ ਵਰਮਾ, ਵਕੀਲ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

1. ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
2. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

3. ਇਹ ਅਪੀਲ ਪਟਨਾ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਸੀਏਚਰ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ 10 ਮਈ 2018 ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨੈਗੋਸ਼ੀਏਬਲ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ ਐਕਟ, 1881 ਦੀ ਧਾਰਾ 138 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

4. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨਃ

5. ਇਹ ਵਿਵਾਦ 20 ਨਵੰਬਰ, 2015 ਨੂੰ ਯੂਕੋ ਬੈਂਕ, ਬੇਗੁਸਰਾਏ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਇੱਕ ਮੈਮੋ ਤਹਿਤ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਚੈੱਕਾਂ 'ਆਈ. ਡੀ. 1' ਅਤੇ 'ਆਈ. ਡੀ. 2' ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 4 ਦਸੰਬਰ 2015 ਨੂੰ ਮੈਮੋ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 31 ਦਸੰਬਰ 2015 ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚੈੱਕ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਨੁਸਾਰ 14 ਫਰਵਰੀ 2016 ਤੋਂ 23 ਫਰਵਰੀ 2016 ਦਰਮਿਆਨ ਉਸ ਨੇ ਡਾਕ ਵਿਭਾਗ ਨਾਲ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਪਰ ਸੇਵਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, 26 ਫਰਵਰੀ 2016 ਨੂੰ ਦੂਜਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ 2 ਮਾਰਚ 2016 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਆਖਰਕਾਰ, 11 ਮਈ 2016 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 138 ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

6. ਚੀਫ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਬੇਗੁਸਰਾਏ ਨੇ 14 ਜੁਲਾਈ 2016 ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਸੀ. ਜੇ. ਐੱਮ. ਨੇ ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ। ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੋਧ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ 8 ਮਾਰਚ 2017 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਾਹ ਵਿੱਚ, ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 138 ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਧਾਰਾ 138 ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

7. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਗੇਂਦਰ ਰਾਏ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐੱਮ. ਐੱਸ. ਆਰ. ਲੈਦਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਐੱਸ. ਪਲਾਨੀਅੱਪਨ 2 ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਧਾਰਾ 138 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤਹਿਤ ਲਗਾਤਾਰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਸੀ. ਜੇ. ਐੱਮ. ਨੇ ਧਾਰਾ 142 ਤਹਿਤ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਹੋਈ।

8. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਜੈ ਸਾਵਲਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿਃ

(i) ਦੂਜਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਮਿਤੀ 26 ਫਰਵਰੀ 2016 ਨੂੰ 4 ਦਸੰਬਰ 2015 ਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਮੈਮੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਜਾਇਜ਼ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

(ii) ਜੇਕਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸਿਰਫ਼ 31 ਦਸੰਬਰ, 2015 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਜੋ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਮੈਮੋ ਮਿਲਣ ਦੇ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ;

(iii) 11 ਮਈ, 2016 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਪਹਿਲਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ;

(iv) ਸੀ. ਜੇ. ਐੱਮ. ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਦੂਜਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 6 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2016 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਹੋਈ ਸੀ; ਅਤੇ

(v) ਐੱਮ. ਐੱਸ. ਆਰ. ਲੈਦਰਜ਼ (ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ) ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਚੈੱਕ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਨੋਟਿਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

9. ਸੈਕਸ਼ਨ 138 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ:

“138. ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਆਦਿ ਲਈ ਚੈੱਕ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ। –

ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬੈਂਕਰ ਕੋਲ ਰੱਖੇ ਗਏ ਖਾਤੇ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਚੈੱਕ ਕੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਅੰਸ਼ਕ ਹਿੱਸਾ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਸ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਚੈੱਕ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਉਸ ਬੈਂਕ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਖਾਤੇ ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧ 'ਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ 3 ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਚੈੱਕ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਦੁੱਗਣੇ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ: ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਵੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ-

(ਏ) ਚੈੱਕ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇ, ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਬੀ) ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਧਾਰਕ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਚੈੱਕ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ, ਚੈੱਕ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਚੈੱਕ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ 5 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ, ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ

(ਸੀ) ਅਜਿਹਾ ਚੈੱਕ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਧਾਰਕ ਨੂੰ, ਚੈੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ, ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ”

10. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 31 ਦਸੰਬਰ 2015 ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ 4 ਦਸੰਬਰ 2015 ਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਮੈਮੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਧਾਰਾ 138 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ (ਸੀ) ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੈੱਕ ਦਾ ਦਰਾਜ਼ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ 31 ਦਸੰਬਰ 2015 ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਲਾਤ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਡਾਕ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 26 ਫਰਵਰੀ 2016 ਨੂੰ ਦੂਜਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਧਾਰਾ 138 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ ਮੈਮੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ 31 ਦਸੰਬਰ 2015 ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਨੋਟਿਸ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 138 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ।

11. ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 11 ਮਈ 2016 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਧਾਰਾ 144 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਧਾਰਾ 138 6 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਪੈਰਾ 7 ਅਤੇ 8 ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੀ. ਜੇ. ਐੱਮ. ਨੇ 6 ਅਪ੍ਰੈਲ 2018 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਪੈਰਾ 7 ਅਤੇ 8 ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਅਧਾਰ ਨੂੰ 31 ਦਸੰਬਰ 2015 ਨੂੰ ਪਹਿਲਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ।

12. ਅਸੀਂ ਜੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲਾ ਅਸਥਿਰ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

13. ਅਸੀਂ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate